

lega Finansministeren med den største Betænkelighed maa se paa disse med saa rivende Hast stigende Udgiftskrav saa til det ene og saa til det andet Formaal. Disse Formaal kan i sig selv være nok saa prisværdige: efterhaanden vil Udgifterne dog bringe Statskassen i en saadan Stilling, at den til sidst ikke er i Stand til at opfylde selv de mest berettigede Krav, som stilles til den. For mig er det væsentlig et finansielt Spørgsmaal, det her drejer sig om. Jeg skal, som sagt, være villig til en fornyet Forhandling med Finansudvalget, men jeg har mine stærke Tvivl om, at Staten under de nuværende Forhold vil være i Stand til blot tilnærmelsesvis at strække sig saa langt, som det her ønskes.

Andragendet om en forøget Understøttelse til Sømandsskolen i Svendborg drejer sig om en langt mindre Sum, og for saa vidt vil de finansielle Betænkeligheder ikke i samme Omfang gøre sig gældende, men jeg maa med Hensyn til denne Skole fremhæve, at Staten gentagne Gange har vist sig meget rundhaandet overfor den. Senest er der i 1916 truffet en Ordning, som man egentlig fra Ministeriets Side havde Grund til at gaa ud fra skulde betegne en endelig Ordning, saaledes at det Bidrag, Staten nu yder til denne Skole, dermed skulde være definitivt fastslaaet. Det er en Skole, som har en ejendommelig blandet Karakter; den kalder sig Højskole, men er tillige at betragte som en Slags forberedende Navigationsskole, og den er, tror jeg, ogsaa Kostskole; der rejses derfor, som det synes til Dels ud fra forskellige Synspunkter, Krav til Staten om forøget Understøttelse. Jeg gentager, at man i Ministeriet har ment, at den Ordning, som blev truffet i 1916, var endelig, men paa den Foranledning, Finansudvalget nu har givet mig, skal jeg være villig til at tage Sagen op til fornyet Overvejelse, og vi vil da eventuelt kunne komme tilbage til Sagen.

Ordføreren (Andreasen): I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser vil jeg sige, at vi i Finansudvalget i Hovedsagen deler Ministerens Opfattelse angaaende Tilskuddet til Udvalget for egne Hjem, nemlig at det er en Sag, som nærmere maa overvejes, inden der paa Finanslovforslaget stilles Forslag om en Bevilling af den Størrelse, som Udvalget har antydnet. For egen Regning vil jeg gerne udtale, at da vi her i Rigsdagen sikkert i Løbet af ret kort Tid kommer til at beskæftige os med det

meget vigtige Jordspørgsmaal, fortjener ogsaa denne Sag en Overvejelse i Forbindelse med den fra Udvalget for egne Hjem fremsatte Tanke.

Handelsministeren (Hage): Jeg bedrøvskyldte, at jeg glemte at sige et Par Ord til Svar paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) rettede til mig. Jeg vil gøre opmærksom paa, at den Bevilling, der findes paa Finansloven, til Tyendespareforeningerne ikke angives at skulle være et Bidrag til at kunne yde Sparerne en høj Rente, men er derimod Bidrag til Aholdelse af Foreningernes Omkostninger. Bevillingen lyder saaledes: „Tilskud til Centralforeninger af Tyendespareforeninger til Udredelse af Omkostninger ved Arbejde for Oprettelsen af nye Tyendespareforeninger og som Bidrag til Dækning af Udgifterne til Spareforeningernes Drift.“ Jeg er tilbøjelig til at tro, at de 8 000 Kroner er opførte, er en rundelig Sum, saaledes at der vel nok bliver noget tilovers. Beløbet, som saa af Spareforeningerne kan anvendes til at forløje Renten, men den egentlige Formaal og den Betegnelse, hvorefter Tilskuddet er givet, er ikke Rentforhøjelse. Og der har været ikke ringe Betænkelighed ved at yde en Bevilling netop i dette Øjemed.

Klaus Berntsen: Jeg vil bringe det ærede Finansudvalg en Tak for den villige Maade, hvorpaa det har stillet sig overfor Andragendet fra Sømandshøjskolen i Svendborg, idet Udvalget enstemmigt forslaaer at henvise Sagen til den højtærede Handelsministers Overvejelse. Jeg kan fuldt ud tiltræde den ærede Ordførers (Andreasen) anbefaling af Skolen, som efter min Formening i høj Grad fortjener endnu større Paaskønnelse fra Statens Side, end den hidtil er blevet ydet den. Det er en Skole af en egen Art, idet den ved Siden af at være en Navigationsskole, der forbereder unge Mennesker til Styrmandseksamen, er en Højskole og drives som saadan, idet Forstanderen, hans Hustru og hans Familie tager sig varmt af de unge Mennesker, der opholder sig paa Skolen. De har nu bestaaet i 13 Aar og vundet steds større Tilslutning. Der er af private ydet meget betydelige Bidrag for at faa Skoleudstyret i dens nuværende Skikkelse, og den anslaaes nu til at have en Værdi af 110 000 Kr. Skolen er en selvejende Institution, men det er klart, at med de store Udgifter til Brændsel og til Kos-